

Суми в іноземній валюті, як правило, повинні бути переведені в національну валюту і включені до річної звітності за курсом на дату придбання, на дату включення їх у власний капітал або на дату укладення угоди. Але є і деякі особливі правила. Так, ринкову вартість запасів на кінець періоду розраховують з використанням котирувань і обмінних курсів, діючих на цю дату, тобто товари, куплені на іноземну валюту, також підлягають переоцінці. Вартість цінних паперів на кінець періоду не може перевищувати оцінку, отриману з використанням курсу на дату ринкового котирування. Грошові кошти мають бути відображені за поточним курсом, а курсові різниці трактуватися як прибуток або збиток за відповідний звітний період.

Таким чином, особливості оцінки активів при веденні бухгалтерського обліку в Іспанії мають багато спільних рис з правилами їх оцінки в інших країнах Європейського співтовариства, що пов'язано з процесами гармонізації та стандартизації, які набувають поширення у зв'язку з економічною інтеграцією країн, створенням міжнародних корпорацій, вільних економічних зон та спільних підприємств.

О.О. СВІТЛИЧНА, студ., *К.А. ЯГМУР*, к.е.н., доц., ДонНУЕТ, Донецьк

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ У ШВЕЙЦАРІЇ

Процес економічної інтеграції у світовому масштабі, інтернаціоналізація економіки, бізнесу призвели до необхідності інтернаціоналізації та стандартизації обліку та фінансової звітності. У європейських країнах йде зближення стандартів різних юрисдикцій шляхом визначення єдиних оптимальних принципів і методів. На сучасному етапі розвитку економіки України необхідною умовою ефективної підприємницької діяльності є реформування бухгалтерського обліку відповідно до потреб користувачів та міжнародних вимог. Саме тому актуальним є вивчення закордонного досвіду ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Метою даної роботи є

вивчення особливостей ведення фінансової звітності у розвинених європейських країнах на прикладі Швейцарії, оскільки дана країна дотримується вимог Європейського співтовариства та стандартів міжнародної фінансової звітності.

Регулювання бухгалтерського обліку в Швейцарії здійснюється на базі Кодексу зобов'язань. Іншим джерелом регулюючих положень з бухгалтерського обліку є Фонд рекомендацій з бухгалтерського обліку та звітності [1]. Його завдання полягають у видачі рекомендацій з бухгалтерського обліку та звітності з метою подальшого вдосконалення бухгалтерської практики, досягнення порівнянності та підвищення якості звітності.

У Швейцарії існують досить обмежені вимоги до обліку та звітності, тому, здавна великі швейцарські фірми добровільно слідують закордонним правилами, зокрема, директивам ЄС і стандартів МСФЗ. В даний час близько 40% швейцарських компаній, акції яких котируються на біржі, складають консолідовану звітність відповідно до МСФЗ [2]. Бухгалтерська звітність Швейцарії включає баланс, звіт про прибутки і збитки та примітки до звітності. Крім того, Фонд рекомендацій з бухгалтерського обліку та звітності додає до цього списку звіт про рух фондів.

У країні не встановлено обов'язкову форму балансу, він може бути представлений в горизонтальній або вертикальній формі. Порядок класифікації не має значення: оборотні активи і кредиторську заборгованість (до одного року) можна відобразити до або після основних засобів і капіталу. Проте законом встановлена мінімально необхідна структура балансу. Так, згідно з Кодексом зобов'язань баланс повинен містити неодмінно чотири розділи: оборотні кошти, основні засоби, кредиторську заборгованість і капітал [3]. Звіт про прибутки та збитки раніше був малоінформативним. Деякі фірми не відображали навіть обсяг реалізації, а починали звіт з валового прибутку. Зараз звіт повинен включати як мінімум у складі виручки - обсяг реалізації, фінансову виручку, прибуток від продажу основних засобів; у складі витрат - сировина і матеріали, витрати на оплату праці, фінансові витрати та

амортизацію. Конкретна форма подання інформації не обумовлена. Звіт може бути представлений вертикально або горизонтально, виручка і витрати можуть класифікуватися за характером або за функціональною ознакою, але обов'язково повинні бути приведені дані за попередній рік.

У звітності окремих компаній основні засоби повинні оцінюватися за первісною вартістю придбання або виробництва за вирахуванням амортизації без права поточної переоцінки. Виняток становлять компанії, накопичені збитки яких перевищують половину капіталу та обов'язкових резервів [1]. У цьому випадку дозволено переоцінювати майно та частки участі до поточної вартості. Різницю від переоцінки враховують на рахунку спеціального резерву, який може зменшуватися тільки в результаті переведення до складу акціонерного капіталу, списання від продажу відповідних активів.

Компанії Швейцарії повинні складати проміжний звіт за шість місяців кожного року, якщо пайові цінні папери компанії котируються на біржі. Цей звіт має включати інформацію, що дозволяє оцінити динаміку бізнесу і результати діяльності компанії, відобразити фактори, які мали істотний вплив на фінансове становище компанії, а також причини утворення надзвичайних доходів і витрат і зміни порівнянних даних за відповідний період попереднього року. Цей звіт складають на основі тих самих принципів обліку, що і річну бухгалтерську звітність.

Якщо корпорація більшістю голосів або іншим чином контролює інші компанії, вона повинна складати консолідовану бухгалтерську звітність. Щоб не складати консолідовану звітність, корпорація разом з дочірніми компаніями протягом двох послідовних років не повинна перевищувати два з трьох показників: загальна сума активів - менше 10 млн. швейцарських франків, обсяг реалізації - 20 млн. швейцарських франків, середньооблікова кількість службовців - 200 осіб на рік [3]. Компанія може не складати консолідовану звітність, якщо вона вже включена в консолідовану звітність материнської компанії.

Таким чином, всі компанії, зареєстровані в Швейцарії, повинні вести бухгалтерську звітність і книги внутрішнього обліку, що відображають фінансовий стан і результати діяльності компанії. В останні роки в Швейцарії спостерігалось прагнення до підвищення ступеня прозорості та інформативності бухгалтерської звітності - це наслідок зростаючих вимог законодавства, розробки національних стандартів обліку, появи нових вимог до обліку та зусиль деяких компаній, що бажають привести свій облік у відповідність з міжнародними стандартами.

Список літератури: 1. *Михалкевич А. П.* Бухгалтерский учет в зарубежных странах. – К. : ФУАинформ, 2003. - 202 с. 2. *Галузіна С. М.* Международный учет и аудит. – П. : Питер, 2006. – 232 с. 3. *Палий, В.Ф.* Международные стандарты учета и финансовой отчетности: учебник/ В.Ф. Палий. - М.: ИНФРА-М, 2007.- 512 с.

О.М. СИДОРЕНКО, студ., НДПСУ, Ірпінь

МОДЕЛЮВАННЯ ПОВЕДІНКИ СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ МЕТОДОМ АВТОМАТНОГО МОДЕЛЮВАННЯ

Цивілізація людства вже певний відтинок часу розвивається відповідно до двох основних тенденцій – глобалізації та формування постіндустріального (інформаційного) суспільства, яке є наступним етапом розвитку людської цивілізації якому передували традиційне (аграрне) і індустріальне суспільство. Саме ці тенденції визначають образ економіки – і світової, і обмеженої рамками окремо взятих держав та їх союзів. Так само глобалізація та формування інформаційного суспільства змінюють суть внутрішньої та зовнішньої політики державних та наддержавних утворень. Саме тому дослідження економіки постіндустріального суспільства, та особливостей її побудови в Україні є актуальним на сьогодні. Економічні системи, з яким доводиться мати справу у реальному житті, досить різні за своєю структурою, складністю, конкретному економічному змісту. Відповідно до цього моделі економічних систем також є досить різноманітними. Однією з найхарактерніших властивостей економічних